

• E.T. Seton: Protože jsem poznal trýzeň žízně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pít i jiní •

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

• Farnost sv. Cyrila a Metoděje •

Pozdrav z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života -

Jan 4,13-15

► [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

• Bratřejovský měsíčník č.

říjen - 2023

Vychází od března 2003 •

2.9. - *Andělé strážní*

Máte strážného anděla, ať tomu věříte nebo ne. Váš strážný anděl je dar od Boha a

bezpodmínečně vás miluje. Pro něj jste nejdůležitější osoba na světě. V poslední době jsme z andělů udělali spíše kýč. Používáme je jako talismany štěstí místo toho, abychom uznali jejich mocné a důležité síly. Ve skutečnosti tím, že znevažujeme anděly, znevažujeme i sami sebe. Vidím anděly již od dětství. Vidím je jednoduše jako lidi na ulici. Netuším, proč já je vidím a ostatní ne. Jsem nevzdělaná,- na obr. vlevo dyslektička,- člověk s poruchou schopností čtení, nikdy jsem nepřečetla ani jednu knihu. Jediné vzdělání, které mám, je vzdělání, které mi dali Bůh a andělé, ale toto vzdělání není v tomto světě uznáváno. Mým úkolem není ostatní nutit, aby věřili, nebo jim říkat, že musí poslouchat, ale možná byste mně měli vyslechnout a otevřít se možnosti, že skutečně máte strážného anděla.

Bůh vybral strážného anděla přímo pro vás a učinil ho ochráncem vaší duše. Váš strážný anděl je pouze váš: *nikdy nebyl na Zemi s jinou duší a nikdy se nevrátí s jinou duší*. Někdy mi někdo řekne, že jeho babička nebo někdo jiný, koho miloval a kdo zemřel a odešel do nebe, je jeho strážný anděl. Je to projev lásky a náklonnosti a andělé mi říkají, že jsou rádi, když to někdo říká, ale ve skutečnosti to není pravda. Jeho babička není anděl, ani strážný anděl. Žádný člověk, který žil na této zemi, se nemůže stát andělem. Nikdy jsem neviděla nic, co by naznačovalo tomu, že by strážný anděl jednoho člověka byl nadřazen strážnému andělovi jiného člověka. Když má někdo šťastný a úspěšný život, neznamená to, že má lepšího strážného anděla. A když má někdo

pocit, že jeho život je katastrofa, není to proto, že má neschopného strážného anděla. Máme svobodnou volbu. Naši strážní andělé nám stále našeptávají do ucha a snaží se

nás přimět, abychom naslouchali. Dělají všechno pro to, abychom udělali správné rozhodnutí, i když ne vždy je to snadná volba.

Podle mojí zkušenosti je život mnohem šťastnější a naplněnější, pokud nasloucháme svému strážnému andělu, ale Bůh nám dal svobodnou vůli a váš strážný anděl ani žádný jiný anděl proti ní nesmí jít. Občas mi někdo řekne: *Mám Boha. K čemu tedy potřebuji strážného anděla?*

Moje odpověď je, že Bůh vám dal strážného anděla, aby vám pomohl chránit vaši duši a přivést ji bezpečně zpět do nebe, až nastane váš čas. Všichni jsme jen lidi a zlo opravdu existuje; náš strážný anděl nám pomáhá mu odolávat. I když stále máte svoje pochybnosti o tom, že strážní andělé nebo andělé vůbec existují, uznejte jen, že byste mohli mít strážného anděla. Váš strážný anděl je jeden z nejvzácnějších darů, které vám Bůh dal. Kdybychom jen všichni uznali, že náš strážný anděl je skutečný, a naslouchali mu, náš svět by byl mnohem lepším místem. Přimějme mnoho lidí, kteří se nikdy ani nezamysleli nad tím, že by mohli mít strážného anděla, aby popřemýšleli o tom, co by řekli svému andělovi, kdyby ho viděli. Uvědomme si, že každý máme strážného anděla, který nás bezpodmínečně miluje a neustále s námi komunikuje.

/ Požehnání vám, vašim rodinám a milovaným, vaše Lorna Byrne

Pronásledování Antiochovo - 1 Mak 1, 43-67

- čtení ze Starého zákona -

Tehdy povstal Matatiáš, syn Jana, syna Simeona, kněz z rodu Joariba, z Jeruzaléma, a usadil se na hoře Modin. Královi vyslanci, kteří nutili k odpadu, přišli do města Modin, aby vyžadovali oběti. Mnozí z Izraele se k nim přidali. Matatiáš a jeho synové stáli stranou. Královi vyslanci se ujali slova a řekli Matatiášovi: *Jsi vážený a vlivný hodnostář v tomto městě a máš oporu v synech a příbuzných. Nuže, přístup první a vykonej králův rozkaz, jak to učinily všechny národy, Judovci a ti, co zůstali v Jeruzalémě. Ty a tvoji synové budete mezi královými přáteli a budete poctěni zlatem, stříbrem a mnohými dary.* Matatiáš odpověděl a hlasitě volal: *I když všechny národy, které jsou pod panstvím krále, jej poslouchají, od náboženství svých otců odpadají a jeho příkazům se podrobují, já, moji synové a příbuzní budeme kráčet podle smlouvy našich otců. Bůh nás chraň, abychom opustili Zákon a jeho ustanovení. Králových rozkazů neposlechneme a od našeho náboženství neustoupíme ani napravo ani nalevo.* Sotva však domluvil, přistoupil před očima všech jeden Žid, aby obětoval podle rozkazu na oltáři v Modinu. Když to Matatiáš uviděl, rozhorlil se, až do ledví se zachvěl a vzplanul hněvem podle Zákona. Vrhł se na něho a zabil ho u oltáře. Zabil zároveň i králova úředníka, který měl nutit do obětí, a rozbořil oltář. Horlil pro Zákon, jako činil kdysi Pinchas proti Zimrimu, synu Saulovu. Potom Matatiáš volal nahlas po městě: *Za mnou, kdo horlí pro Zákon a zachovává smlouvu!* A uprchl se svými syny do hor a všechen majetek zanechali ve městě. Tehdy mnozí, kteří hledali spravedlnost a právo, odešli na poušť, a tam se usídlili.

Tehdy se k nim přidal sbor Asideů, udatných to mužů z Izraele, kteří byli všichni oddá-

ni Zákonu. Také všichni, kteří hledali útočiště před utrpením, se k nim připojili a posílili je. Sebrali tedy vojsko a porazili hříšníky ve svém hněvu a nešlechtné muže ve svém rozhorlení, kdežto ostatní utekli k pohanům, aby vyvázli. Matatiáš a jeho přátelé obcházeli a bořili oltáře, obřezávali neobřezané děti, které našli na izraelském území - třebas i násilím - pronásledovali zpupné nepřátele a dílo se jim šťastně dařilo. Bránili Zákon před mocí pohanů a králů a nedopustili, aby se vzmohl vliv hříšníků.

Přiblížily se dny, kdy měl Matatiáš zemřít. Tu řekl svým synům: *Nyní má převahu pýcha a tyranství, je to doba rozvratu a vzteklého hněvu. Nyní, synové, horlete o Zákon, dejte své životy za smlouvu svých otců. Pamatujte na skutky, které vykonali ve svých pokoleních otcové, a dojdete velké slávy a velkého jména.*

Abrahám - nebyl nalezen v pokušení věrný a nepřipočetlo se mu to ke spravedlnosti? David za svou zbožnost dostal královský trůn na věky. Eliáš za to, že velice horlil pro Zákon, byl vzat do nebe. Ananiáš, Azariáš, Misael byli pro svou víru zachráněni z plamene. Daniel byl pro svou nevinnost vyrván z tlamy lvů.

A tak uvažujte o pokolení za pokolením: všichni, kdo v Něho doufali, nepodlehli. Nebojte se hrozeb hříšníka, vždyť jeho sláva skončí v hnoji a červech. Dnes se povyšuje - zítra ten tam, vrátí se ve svůj prach a veta je po jeho plánech. Synové, vzmužte se a buďte silní v Zákoně, neboť v něm budete oslaveni. Hle, váš bratr Šimon, vím, že je to rozvážný muž! Toho vždycky poslouchajte a on vám bude otcem. A Juda Makabejský, který vynikal od mládí silou a rázností, ať je vojenským vůdcem, on ať vede boj národa. Shromážděte k sobě všechny, kdo plní Zákon, a pomstěte svůj lid! Přísně odplaťte pohanům a dbejte příkazů Zákona! Pak jim požehnal a byl připojen ke svým otcům. Zemřel roku stého čtyřicátého šestého a byl pochován od svých synů v otcovské hrobce v Modinu a celý izraelský národ velmi nad ním truchlil.

Christus vivit - Kristus žije

/ papež František

Pastorace ve vzdělávacích institucích

Škola je bezesporu základnou, kde se lze dětem a mladým lidem přiblížit. Je privilegovaným místem utváření osobnosti. Proto křesťanské společenství škole vždycky věnovalo velkou pozornost, a to jak formaci učitelů a vedoucích pracovníků, tak zřizování vlastních škol různého druhu a stupně. Na tomto poli Duch Svatý podněcoval nesčetná charismata a svědectví svatosti. Pozorujeme-li výsledky pastorace v řadě výchovných institucí, vidíme, že škola naléhavě vyžaduje sebekritiku. Soustředí se na výuku náboženství, která často není schopna utvářet trvalou zkušenost víry. Navíc existují některé katolické školy, které – jak se zdá – jsou vedeny k tomu, aby zachovaly daný stav. Strach ze změny je činí neschopnými unést nejistotu a nutí je zavírat se před reálnými

nebo domnělými nebezpečími, která s sebou každá změna nese. Škola, která se stala *bunkrem* a která chrání před omyly *zvenčí*, je karikaturou této tendence. Tento obraz provokativním způsobem odráží to, co zakouší mnoho mladých lidí ve chvíli, kdy opouštějí některé výchovné instituce: *nepřekonatelný rozpor mezi tím, co se učili, a světem, ve kterém žijí*. Také náboženské a morální zásady, které dostali, je nepřipravily na to, aby čelili světu, který se jim vysmívá, a nenaučili se takovým způsobům modlitby a životu z víry, které by mohli snadno v rytmu života společnosti dodržovat. Jednou z největších radostí vychovatele je, když vidí žáka, ze kterého vyrůstá silná, celistvá osobnost, jež samostatně utváří svůj život a je schopna se dávat druhým.

Katolická škola je nadále podstatným prostorem pro evangelizování mládeže. Je důležité dbát na podnětná kritéria uvedená v apoštolské konstituci *Veritatis gaudium* pro obnovu a oživení škol a univerzit v oblasti misionářského *vyjití*. Je to: *živé zakoušení kérygmatu*, dialog na rozmanitých úrovních, interdisciplinárnost a transdisciplinárnost, podpora kultury setkávání, naléhavá potřeba *vytvářet sítě* a příležitosti pro ty nejposlednější pro ty, které společnost znevýhodňuje a vylučuje. Rovněž je důležitá schopnost integrovat vzdělání, které je v hlavě, v srdci a v ruce.

Na druhé straně nemůžeme oddělovat duchovní formaci od formace kulturní. Církev se vždycky snažila rozvíjet způsoby, jak mladým lidem poskytnout nejlepší možné kulturní vzdělání. A nesmí od toho upustit, protože mladí lidé na to mají právo. Právo na kulturu dnes zvlášť znamená opatrovat moudrost, to znamená lidské a zlidšťující vědění. Příliš často jsme ovlivňováni banálními a pomíjivými životními modely, které nás ženou za laciným úspěchem, znevažují hodnotu oběti a vnucují představu, že studium je k ničemu, pokud hned nepřináší konkrétní výsledky. Ne, ne, studium je k tomu, abychom si kladli otázky, a ne abychom se nechali umrtvovat banalitami, a pobízí nás, abychom hledali smysl života. Je třeba domáhat se svého práva, abychom nebyli svedeni mnoha sirénami, které se nás dnes snaží od tohoto hledání odvrátit. Aby Odysseus nepodlehł zpěvu sirén, který očaroval námořníky a způsobil, že se roztříštili o útesy, připoutal se k lodnímu stožáru a zacpal uši svých průvodců. Orfeus zase, aby mohl vzdorovat zpěvu sirén, udělal něco jiného: zanotoval melodii, která byla krásnější než jejich zpěv. A v tom spočívá váš úkol: odpovídat na paralyzující refrény kulturního konzumismu dynamickými a silnými rozhodnutími, bádáním, poznáním a společným sdílením.

Modlitba propuštění zesnulých - P. Elias Vella, exorcista

V této modlitbě se pokusíme propustit, odevzdat naše zesulé do Pánových rukou. Opět vstupme do Pánovy přítomnosti a představme si člověka, který je nám drahý, ale který nás už opustil. Pokud vás napadne více zesnulých, prosím vás, abyste zůstali jen u jednoho z nich. Může to být někdo z rodičů, otec nebo matka, sestra nebo bratr, může to být dítě, které zemřelo při chtěném nebo nechtěném potratu, může to být člověk, který zemřel nepřirozenou smrtí, spáchal sebevraždu nebo zemřel při autonehodě, může to být dítě, které zemřelo hned po narození... Jsem si jistý, že už

se ve tvé mysli někdo objevil. Především Pánu za tohoto člověka poděkuj, že ti ho dal do tvého života.

Můj Pane Ježíši, člověk, kterého mi v této chvíli kladeš před oči, je už s tebou. Dnes tě Pane Ježíši prosím, abys mu ukázal svoje světlo. Odevzdávám ho do tvých rukou, můj Pane, a propouštím ho, dávám ti ho. Pane, často jsem se snažil tohoto člověka přitáhnout k sobě a velmi jsem se na tebe hněval, že jsi mi ho vzal. Cítil jsem velký hněv, protože jsem nepřijal tvůj plán. Občas jsem se cítil zoufalý. Teď, Pane, chci ti tohoto člověka obětovat jako dar. Teď, když ti ho obětuji, tě prosím, abys mě uzdravil ze všech pocitů viny, které vůči němu cítím.

Uzdrav, Pane, i smutek, který cítím, kdykoliv si na tohoto člověka vzpomenu. A teď, Pane přicházím místo tohoto člověka před tebe já. V jeho jménu tě chci poprosit o odpuštění za všechno, za co tě měl odprosit on, ale neudělal to. Z lásky k tomuto člověku tě prosím, Pane, abys pohlédl na mou lásku k němu a odpustil mu. Dej, ať toho člověka zahálí tvoje světlo, tvoje dokonalé světlo. Dej, aby mi tento člověk ode dneška působil jen radost.

Můj Pane, ať už byly city a postoje tohoto člověka v posledních chvílích jeho života jakékoliv, uzdrav tyto chvíle, odpoutej mě od něho a přetni všechna negativní pouta, které mě k němu vážou. Sejmi ze mě pouta, která ve mně vyvolávají hněv, pouta, která ve mně vzbuzují pocity viny, pouta, která mi způsobují úzkost, pouta, která mě naplňují strachem. Pane, pokud je v mé rodině člověk s psychickými problémy, prosím, abys ho uzdravil a osvobodil od jeho potíží. A teď, Pane, odevzdávám svého zesnulého do tvých rukou. Prosím tě, abys mu dal věčný odpočinek. Amen.

Zemřel po vstupu ke karmelitánům

Pablo Alonso se svými rodiči v nemocničním pokoji.

/ foto Eva Fernández

Papež převzal dopis mladého karmelitána, který z nebe provázel Světové dny mládeže

Na palubě letadla do Lisabonu papež ujistil novinářský doprovod, že během této cesty zcela jistě omládne. Španělská

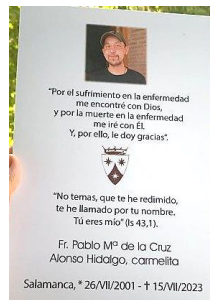
novinářka Eva Fernandezová papeži předala nádherný dopis, jehož autorem je Pablo Alonso, jedenadvacetiletý Španěl, který se chystal na Světové dny mládeže, avšak zemřel 15. července na Ewingův sarkom po vstupu do karmelitánského řádu. Tento mladý Španěl také navrhl upomínku na svůj pohřeb: nakreslil

kvetoucí kříž: *Strom věčného života, znamení naděje, protože v něm odpočívá původce života.*

V16 letech byl Pablovi diagnostikován Ewingův sarkom. Během nemoci si uvědomil, že cítí Boží volání k zasvěcenému životu, a letos 21. června po získání zvláštního povolení složil ve svém pokoji v nemocnici Clínico v Salamance řeholní sliby. Od té doby se modlil zejména za obrácení mladých lidí: *aby poznali Boží lásku, která se projevuje v Ježíši eucharistickém, a za jednotu církve.*

Nikdy se nebál smrti a 15. července, v předvečer svátku Panny Marie Karmelské, bratr Pablo María de la Cruz zemřel. Ve svém dopise papeži sděluje, jak rád by se zúčastnil Světových dnů mládeže:

Rád bych se zúčastnil Světových dnů mládeže v Lisabonu s vámi a s tolika mladými lidmi z celého světa, kteří se tam v těchto dnech chystají. Ze zkušenosti vím, že nikdo nemůže uhasit vnitřní oheň, který v sobě může mít mladý člověk zamilovaný do Ježíše. Modlím se k Pánu, aby tento oheň Boží lásky hořel i v Lisabonu, a jak bych si přál, aby mladí lidé poznali Ježíše, mého Milovaného! Tolik mi toho dal, tolik mě potěšil, tolik mě učinil šťastným! Fyzicky jsem bez sil, ale společenství svatých mi umožní účastnit se s vámi hlubším a neméně blízkým způsobem.

Vskutku nevím, zda až obdržíte tento dopis, budu vás moci doprovázet v modlitbě, nebo zda mě Bůh ve svém nekonečném milosrdenství již povolá. V tom případě doufám, že mi dovolí, abych Vám podal pomocnou ruku – ještě lépe, pokud to bude – z nebe, kde budu tropit hluk a slavit, jak to často správně říkáte.

V další části dopisu píše papeži:

Již šest let bojuji s Ewingovým sarkomem. Jsem si vědom, že všechno má v Božím plánu svůj důvod. Mezi vzestupy a pády, lepšími a horšími dny a s velkým očišťováním skrze nemoc se dnes dívám na svůj život a mohu vyznat, že jsem byl a jsem šťastný. Zjistil jsem, že středem mého života není nemoc, ale Kristus. Jak jsem řekl svým přátelům, rodině, bratrům karmelitánům: Skrze utrpení v nemoci jsem se setkal s Bohem a skrze smrt v nemoci k němu půjdu. A za to mu děkuji.

Oznámení Pabla úmrtí cituje proroka Izaiáše: Neboj se, vždyť jsem tě vykoupil, dal jsem ti jméno, jsi můj!

⇒ Všichni asi známe období, kdy Bůh mlčí, neodpovídá na naše dotazy či prosby.

Často pak máme otázky, na které nemáme odpovědi. To nám ale nebrání, abychom nesli ovoce. Pokud jsme spojeni s Bohem, žijeme vírou. To neznamená vždy vidět, chápat, mít situaci pod kontrolou. Ale jedno vždy můžeme: *věřit, a to nám dává sílu.* Je to zvláštní síla – *síla ve slabosti, ale je skutečná.* Toto je asi nejdůležitější: *zachovat víru, přijmout, že ne všemu rozumíme.* Ale stále se opírat o víru, kterou živíme modlitbou a Písmem. Matka Tereza prožila zvláštní zkoušku. Přes to všechno ji Bůh podporoval a její život zářil láskou, i když její srdce bylo ve tmách.

/ P. Jacques Philippe KT č.30, 2023

ZEMĚ JE PODNOŽÍ NEBES

Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti
Marie Gorettiové

Wilhelm Hünermann - čtení na pokračování

Letní žár žhnul všude nad Concou. Z močálů stoupají jedovaté výpary. Mraky bodavých komárů bzučí jak malé sirény v chvějícím se vzduchu. Pontinské močály vydechují horečku a nákazu. Jasný den div nezešeří v temných stínech smrti. Kdo si to jen může dovolit, prchá před smrtícím létem do hor na čistý vzduch, nebo na chladivé pobřeží. Pachtýři z Le Ferriere se ohánějí svými kosami, i když horko doslova spaluje. Daleko vpředu sviští lesklá kosa paní Assunty, která postupuje mocnými rázy, a pokosené obili padá za ní do řádku. Angelo se snaží s ní držet krok, ale sotva popadá dech. Skoro jako dospělý seká dvanáctiletý hoch svůj řádek v ječmeni, ale musí do toho vložit veškerou svoji sílu, aby matce jakž takž stačil. Sedmiletý Mariano váže již velmi zručně pokos do snopů.

Na vedlejším poli pracuje Serenelli se svým synem Alessandrem. Tu a tam si starý ulevuje nadávkami, když zavadí kosou o kámen a musí znovu kosu přetáhnout brouskem. Je ještě zdatný a mladší má co dělat, aby neodpadl. Zatímco Marietta, je sama na celou práci v domě, uklízí, vaří, pere a zašívá, poklízí dobytek i drůbež. Opatruje obě nejmenší, a přece má ještě chuť si zpívat. Od té doby, co ví, že bude mezi dětmi, které půjdou ke svatému přijímání, zmizela její zádumčivost jako mlha po ránu. Stále se usmívá a písnička je jejím častým monologem. Vykládá si s dobyt看em i se svými malými sestřičkami, aniž by si dopřála nějakého odpočinku.

Dnes v poledne jsou k obědu castagnacci. Marietta stojí s rozpáleným obličejem u ohniště a nechává škvařit na pánvi z kaštanové mouky zadělané těsto. Potom skládá na mísy celé hromady placek, do hněda opečených. Vždyť ženci mají vždycky krutý hlad. Ach, Bože, jen aby byl starý Serenelli spokojený!

Je poledne. Díky Bohu všechno těsto už je upečeno. Marietta prostírá ve spěchu stůl, kolem něhož zasednou ti, co přijdou z pole. Paní Assunta se modlí usebraně před jídlem prosbu o požehnání, pak rozděljuje placky, nejprve sousedům, pak dětem, nakonec sobě. Moc se toho nenamluví, protože všichni jsou unaveni z horka a z práce. Alessandro věnuje Mariettě uznalý pohled: *Panečku, to jsou už castagnacci!* chválí se zamlaskáním *tak křupavé je často nejídám*. Děvče se červená hrdostí, ale hned na to je zchlazena. Starý objevil jeden připálený mazanec a začíná obvyklý výstup. *Kde ses zase toulala v myšlenkách, ty zatracený střapče*, hartusil na ni, *celou polovinu jsi připálila*. Paní Assunta dává znovu sousedovi na talíř a dává pozor, aby se mu tam nedostala ani jedna, byť i jen trochu připálená placka. *Vždyť jsou dobré, táto*, uklidňoval ho Alessandro na svých deset, let vaří Marietta docela dobře a co jí ještě chybí, to se už přiučí. Děvče mu poděkovalo vděčným pohledem a jí tiše dál. Když vyprázdnili mísy a pomodlili se po jídle, jdou Serenelliové do svého domu, aby si odpočinuli. V strašném poledním žáru nemůže nikdo na poli dělat.

**Vzpomínka na Matku Elvíru,
zakladatelku Komunity Cenacolo pro drogově závislé**

Ve věku 86 let zemřela sestra Elvíra Petrozzi, známá jako *Matka Elvíra*. Zakladatelka komunity Cenacolo /tj. Večeřadlo/ zemřela obklopena modlitbami a láskou celé rozvětvené rodiny komunity, informuje [Centrum Medjugorje](#).

Komunita Cenacolo přijímá mladé lidi, zejména závislé na drogách a alkoholu, a nabízí jim možnost začít znovu. Dveře komunity jsou otevřeny všem potřebným bez ohledu na národnost nebo náboženství. Sestra Elvíra otevřela svůj první dům Cenacolo v roce 1983 v severoitalském městě Saluzzo.

Komunita nabízí jednoduchý způsob života, znovuoživení práce prožívané jako dar, opravdové přátelství a živou víru nejen drogově závislým, ale i těm, kteří chtějí najít sami sebe a smysl svého života. Pravidla domu jsou jednoduchá: *žádná televize, počítač, cigarety, alkohol ani drogy*. Namísto toho mladí, kteří žijí v komunitě, mění svůj život podle benediktinského hesla: *Ora et labora - Modli se a pracuj*. Komunita Cenacolo se hlásí ke křesťanským hodnotám. Není léčebnou institucí, ale považuje se za *školu života*. V současnosti má komunita více než šedesát domů v osmnácti zemích. Působí i v Česku. / Zdroj: [komunita-cenacolo.cz](#), TKKBS - 3. srpna 2023 [Události](#) Autor: [Anežka Hlávková](#)

Být učedníkem Krista

Mnozí z nás vyrůstali v křesťanské rodině a osvojili si náboženské zvyklosti dřív, než si vůbec stačili položit otázku, co to vlastně znamená být křesťanem. Jiní objevili křesťanství až jako dospělí, takže nejsou tolik v zajetí zvyklosti. A přece i jim se může stát, že se život víry z celou svou novostí, scvrkne na jakousi luxusní půdní vestavbu, která má své přesně vymezené místo, ale mnoha oblastí praktického života se vlastně nedotýká. Někteří dokonce žijí své křesťanství tak trochu jako pohanské náboženství. Vnímají Boha buď jako vzdáleného a vyvýšeného, jako by na vrcholu vysokého kopce, který je třeba vlastními silami zdolat, aby se člověk Bohu přiblížil, anebo jako někoho náchylného k hněvu, koho je třeba si náboženskými úkony udobřit a naklonit. Potom jdou za Bohem z povinnosti a ze strachu, nikoliv z lásky. A místo aby Bohu naslouchali, tak mu stále něco říkají. Místo aby dali prostor jeho konání ve svém životě, sami se snaží pro něj něco konat, ovšem stále s nepříjemným pocitem, že mu stejně nic lidského asi není dost dobré.

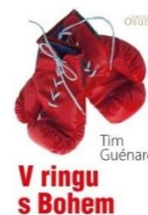

Naštěstí to nejsem na prvním místě já, kdo hledá Boha, ale Bůh, kdo hledá mne. On si mne již před stvořením světa zamiloval a vyvolil. Zápasí o mně. Chce mi projevovat svoji lásku, a stojí o mé přátelství. Obětuje se za mne, a čeká, až ho pustím do svého života. Podstata křesťanského života tedy nespočívá v tom, že chodím do kostela, že něco dělám nebo nedělám, že mám větší či menší povědomí o člancích víry. Křesťanství je vztah. Osobní vztah Boha k člověku, a člověka k Bohu, v Kristu Ježíši. Jinými slovy, je to vztah, do kterého nás uvádí Ježíš. Vztah, který má sílu ovlivnit a utvářet celý náš život. Jádra křesťanství se začínám dotýkat v okamžiku, kdy pochopím, že Bůh je ten, který si mne zamiloval, a kdy to prožiji na vlastní kůži. Když pochopím a prožiji, že Bůh je ten, který mne hledá, a zakusím, že jsme se konečně setkali. Když pochopím a prožiji, že Bůh ke mně mluví, zaslechnu jeho hlas ve svém srdci, a začnu ho poslouchat. Je velmi důležité, abych ho sám za sebe do svého života, do svého srdce pozval a dovolil mu, aby byl nejen mým Spasitelem, který mne vykoupil svou krví, nejen Učitelem, který mi říká, co je správné, ale také mým Pánem, jemuž patří celý můj život, všechno, co jsem, a co mám. / P. Vojtěch Kodet, karmelitán

Tanec s údery

Obrácení slavného francouzského boxera

Často mám čest bojovat. Účastním se jednoho utkání za druhým. Vazoun mě odhadl a nešetří na mně časem ani radami. S největší jemností usměřňuje moji agresivitu a podněcuje ji k intenzivní práci na technice. Často vyhrávám své zápasy knokautem. Protivníkovy rány mě stimulují, naplňují mě vztekem. Teď se mi daří vložit tuto sílu do kontrolovaného a zničujícího úderu. Biju čím dál silněji a s čím dál tím větší přesností. Mám radost, když vidím toho druhého pod mými údery vrávorat a hroutit se. Tím chlapem na zemi bude jednoho dne můj otec.

Když vstupuju při exhibici v jednom belgickém městě do ringu, nějaký divák mi plivne do obličeje. Vrazím mu spodní hák, kterým ho omráčím. Po utkání se vracím do šatny a prásk! schytám jednu do pravého ucha. Bolest se rozlévá. Vztek. Otáčím se, připravený k odvetě, a uvidím trenéra. Soptí hněvem. *Ano, to já jsem tě praštil. To tě naučí vážit si publika!* - *Chtěl jsem se bránit: ten holobrádek na mě plivl* - *Mlč, nic nevykládej. Skutečný boxer si nechává rány do ringu. Respektuje své publikum, dokonce i tím, že přijme ponížení. Boxer je mírumilovný, civilizovaný člověk, a ne dareba. Běž do sprchy!* Henri, můj sekundant, mi sundává bandáže z rukou a přátelsky mě plácá po tváři: *Zapomeň na to, Time, nedělej si starosti. Dřív byl jako ty. Víš, má tě rád. Podobáš se mu, když byl mladý* - *Ukazuje to divným způsobem!* - *Kdyby tě neměl rád, nestálo by mu za to tě hubovat! Tak, běž se osprchovat, pěkně jsi ho schytil, ten svůj knokaut* - *Díky, Henri.* Má vlhké oči. Sprcha mě zklidní. Když vycházím ze sprchy, trenér mi hodí ručník.

Půjdeme oslavit tvoje vítězství k Toničce. Zlepšils práci nohou. Nezapomeň, kluku, máš dvě pěsti, tak abys je využíval. Levačku používáš jen na deset procent, to je plýtvání. Bude potřeba na tom zapracovat. Teď se ale jdeme nacpat! - *Ano, pane.*

Omlouvám se za to, co bylo před chvílí - Už o tom nemluvm. Dělej, kluku, Tonička bude brblat. Za hodinu nás Tonička, sympatizantka našeho klubu, která provozuje restauraci, hostí svým věhlasným králíkem na hořčici. Když je tři čtvrtě králíka pryč, roztomilá Tonička vyprskne smichy: No, Time, lepší je mít tě na fotce než tě pozvat do restaurace! Přinese mi velkou porci šlehačky, kterou s požitkem vyližu. Dívají se na mě s pusou dokořán a Henri říká: Kam to všechno dáváš? - Nó, vždyť jsem kus chlapa! Ted' můžu jít trénovat, jsem ve formě. Trenér si dělá legraci: Přestaň, ted' bys neudělal ani třicet kliků! - Vsadíme se ... ? Vyškrábu se ze židle, natáhnu se na zem a udělám šedesát kliků! U posledních deseti mám pocit, že mi na zadku stojí Eiffelovka. Připadá mi, že bych byl schopen zvednout svou Žirafu kvůli krásným Toniččiným očím. Vytahování, to člověka vyprovokuje k výkonům! Od té rány přes ucho a Toniččina králíka je mezi námi stvrzena soudržnost. V klubu prožiju nádherné chvíle opravdového chlapského přátelství. Tréninky jsou osvěžením v mém utrápeném a osamělém životě. Od té doby trávím všechny večery a víkendy v tělocvičně, v očekávání zápasu. Zápas ... Horečka sobotního večera. Rozehřátí v šatně, vyvolání tlampačem, vyjití, dlouhý tunel, napětí v hale. Lidé se na mě tlačí. Razím si brázdou hustou masou a blížím se k osvětlenému čtverci uprostřed přitní. Sehnu se, prolezu mezi provazy. Henri mi připevní rukavice, poplácá mě po rameni. A jsem tu, maličký, sám, v rohu, se svým strachem v břiše, zatímco dav pokřikuje a protivník mě z protilehlého rohu zkoumá pohledem. Gong nás pošle jednoho proti druhému ...

Sklenice

Těmi sklenicemi můžeme být my sami. Prázdné, zaprášené a špinavé sklenice mohou být křesťané, ke kterým Bůh hovoří, jenže oni se bojí, aby je Bůh nemohl k něčemu použít. Mají pochybnosti, jak to nebo ono zvládnou, že na to nemají a výmluv, proč neuskutečnit Boží záměr, se najde opravdu hodně. Protože nevyjdou ze své zaprášené skryše, jsou pro Hospodina nepoužitelní. Škoda, protože oni sami, církev ale i svět, ve kterém žijeme, přichází o Boží požehnání, které by mohlo skrze tyto lidi přijít.

A ta čistá plná sklenice čisté vody? To je ten, kdo se nechá použít a stává se takovou prodlouženou rukou Boží. Ale není to zadarmo. Aby mohla být sklenice plná kvalitní občerstvující vody, musí být čistá. A jak nás Bůh čistí? Zkouškami, poslušností, vírou, odhodlaností, někdy na nás dolehnou těžké chvíle, zklamání, boje. Není to jen tak pro nic za nic. Všechno to má smysl. Učíme se v těchto chvílích důvěře v Hospodina. Jestli jsme ochotni jít za ním. Zkouší naši víru, odhodlání. Poslušnost jít za ním, i když všechno kolem je proti. Okolnosti se zdají být také proti nám.

A co když selžu, co když to nezvládnou? Neboj se, a nepanikař. Když povolává Bůh, dává také vše potřebné k dosažení cíle. Na tobě je důvěřovat a vykročit. Tak co? Chceš být tou zaprášenou sklenicí nebo sklenicí, která přinese osvěžení?

/ Kateřina Bučíková, Proglas

z Liturgického kalendáře

- říjen -

2.- památka **svatých andělů strážných** ♦ 4.- památka **sv. Františka z Assisi** ♦ 7.- památka **Panny Marie Růžencové** ♦ 17.- památka **sv. Ignáce Antiochijského**, biskupa a mučedníka ♦ 18.- svátek **sv. Lukáše**, evangelisty ♦ 28.- svátek **sv. Šimona a Judy**, apoštola ♦ 29.- **Slavnost Výročí Posvěcení kostela**.

✦ **Nedělní ohlášky** - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ **Úklid kostela říjen:** 7.10.- Kalenda Jan ♦ 14.10.- Jochová Helena
21.10.- Lomicová Vladka ♦ 28.10.- Krček Tomáš

✦ **Blahopřání:**

**6.října slaví 53. narozeniny
P. Mgr. Norbert Nawrath**

*pastorační praxe
1.9.1996 – 30.6.1998*

✦ **Neuvěřitelný příběh - Polsko:**

23letý holič Jakub Karłowicz absolvoval pěší pouť ze své vlasti do portugalské Fatimy s růžencem v ruce bez peněz, bez kreditní karty a bez zásoby jídla. Vrátil se po 221 dnech. Prošel deset zemí. Nikdy nehladověl, vždycky našel ochotné lidi, zejména na venkově, kteří mu poskytli nocleh a stravu. Obětoval tuto akci za mír ve světě a svěřil se plně pod ochranu Panny Marie a sv. Jana Boska.

/kath.net,11.5.2023

✦ **Zázrak ve Fatimě? – nevidomé dívce se po svatém přijímání vrátil zrak.**

Jimena cestovala do Lisabonu z Madridu se skupinou dalších mladých věřících. V předchozích dnech zorganizovali příbuzní a známí mladé ženy modlitební nověnu k Panně Marii Sněžné, jejíž svátek připadá na 5. srpna, tedy ve stejný den, kdy se jí vrátil zrak. *Otevřela jsem oči a dokonale viděla*, říká šestnáctiletá španělská poutnice na Světových dnech mládeže, které se zázračně vrátil zrak poté, co při mši 5. srpna v portugalské Fatimě přijala eucharistii.

Jimena dva a půl roku trpěla ztrátou zraku kvůli krátkozrakosti, která jí způsobila 95% slepotu. Ráno 5. srpna prý viděla stále velmi špatně, tedy skoro vůbec. Pak šla společně s přáteli na mši svatou a po přijetí eucharistie začala plakat: *Byl to poslední den nověny a já jsem chtěla být uzdravena a velmi jsem prosila Boha, aby mě uzdravil. Když jsem otevřela oči, viděla jsem dokonale*, pokračovala mladá žena, která děkuje Panně Marii za tento dar a zázrak. *Viděla jsem oltář, svatostánek, byly tam moje kamarádky, viděla jsem je perfektně.*

Během tiskové konference na závěr Světových dnů mládeže to kardinál Juan José Omella, barcelonský arcibiskup a předseda Španělské biskupské konference, označil jako možný zázrak a Boží milost. Upozornil, že zdravotní stav dívky budou muset posoudit lékaři, tedy zda existovala možnost, že se její slepota dala vyléčit, nebo ne. *Pro dívku to ale byla významná událost, řekněme zázrak. Neviděla a teď vidí. Nyní budou moci lékaři říci zbytek, ale ona odjela domů a vidí. Chvála Bohu!* Kardinál Omella také dodal, že ho zasáhla i další svědectví mladých lidí ze Světových dnů mládeže, protože některým z nich se podle něj vrátil *vnitřní zrak*.

/ Zdroj: ACI Prensa

Nový školní rok pro žáky nastal

v pondělí 4. září. O den dříve požehnal o. Vladimír žákovské aktovky a požehnal samotným žákům.

Bože, náš

nebeský, prosíme požehnej tyto školní tašky a Otče pomůcky a požehnej všem, kdo je budou v novém školním roce používat. Ať mají rozum otevřený k poznávání dobrého. Ať mají odvahu a trpělivost. Ať mají dostatek sil pro různé zkoušky a radost z kamarádských vztahů. Prosíme o to skrze Krista našeho Pána. Amen.

Církevní školy v číslech

95 škol zřizují katolická biskupství, sdružení a řeholní řády: 30 mateřských škol, 27 základních, 19 gymnázií, 13 dalších středních škol, 6 vyšších odborných škol. Nejvíce, 26 – jich je v pražské arcidiecézi.

18 škol zřizuje Českobratrská církev evangelická, 24 jiné církve či židovské obce. 22 je církevních školských zařízení – např. dětské domovy, střediska volného času.

/ Katalog církevního školství ČBK

→ **Ministr školství Mikuláš Bek:** Církevní školy mohou svým přístupem inspirovat i další vzdělávací zařízení. Přináší do českého školství vzdělávání založené na duchovních základech a soustředí se výrazněji na osobnostní růst člověka... Měly by být otevřeny všem žákům, věřícím i nevěřícím... Financování škol a navyšování platů učitelů řešíme komplexně, snažíme se, aby i v rámci omezeného rozpočtu bylo možné poskytnout pedagogům všech škol odpovídající odměnu... Všem žákům, učitelům a pracovníkům nejen církevních škol přeji úspěšný školní rok... / KT 6.37

Svatost křtu

Svatý křest je základem celého křesťanského života, vstupní branou k životu v Duchu a branou, která otevírá přístup k ostatním svátostem. Křtem jsme osvobozeni od hříchu a znovuzrozeni jako Boží děti, jsme přivtěleni k církvi a stáváme se účastnými jejího poslání. / KKC 1213

Fabiána Petra Vaculku pokřtil o. Vladimír v neděli 10. září 2023

**Aničku Strakovou pokřtil
o. Vladimír v neděli 24. září 2023**

Táborák na ukončení prázdnin a přivítání o. Vladimíra

V neděli 3.září odpoledne se uskutečnil táborák na ukončení prázdnin a dovolených. Kromě špekáčků, valašské rosy a výborného cukroví, jsme pro o. Vladimíra, kterého jsme společně poprvé na farním dvoře přivítali, připravili také malé překvapení. Na pouti na Hostýně totiž přišla řeč na hříby a o. Vladimír vzpomněl, že když byl malý, soused jim je nosil a doma si pak pochutnávali na smaženici s topinkou... Aby si otec u nás v Bratřejově připomněl tyto hezké chvíle dětství, nasbírali důvěryhodní houbaři „praváky“, přidali jsme domácí vajíčka, usmažili topinky a „dobrota“ byla hotová. Takovou kombinaci jsme vůbec neznali, ale většina přítomných ochutnala... a bylo to velmi dobré. ☺

Počasí sice během odpoledne nebylo na táborák vždy úplně ideální, ale rozložili jsme stan (zastřešení k ohni) a špekáčky opekli, i když chvíli mrholilo. Dětem velmi chutnala cukrová vata, kterou si mohly samy motat na špejli. Odpoledne bylo příjemné, sešli se totiž farníci „napříč generacemi“ a užili si i přes drobnou nepřízeň počasí hezké chvíle.

/ M. Poláchová

Dětské mše

Rodičům i dětem chceme připomenout, že v průběhu školního roku bude **vždy první středu v měsíci dětská mše**. Před mší od 17h se sejde malá scholička. Po mši jsou děti zvány na faru, kde si s otcem všichni společně mohou zahrát hry. ☺

/ M.P.

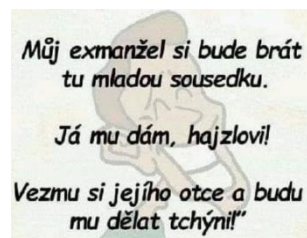
Rychlý rafinovaný dezert s náplní. Z obyčejné třené buchty můžete mít za okamžik dezert, kterým okouzíte. Moučník rozkrojte vodorovně na 3 pláty, ty potom spojte nugátovým krémem a marmeládou. Vrchní plát potřete šlehačkou, na ni rozložte kousky ovoce a ozdobte čokoládou.

Báječně nadýchané ovocné knedlíky. Jestliže vaříte ovocné knedlíky v páře na pařáku, použijte jednoduchý trik, aby se nelepily. Stačí pařák vyložit pečicím papírem, propíchat ho vidličkou, aby se skrz něj dostala pára. Nebo ho zkuste mírně potřít máslem nebo olejem.

Jak zachránit sladkou salátovou zálivku. Chtěli jste mít obzvlášť jemný dresink a přidali jste do ní moc cukru? Sladkou chuť neutralizujete přidáním citrónové šťávy a špetky cayenského pepře. Zálivku potom nezapomeňte důkladně promíchat.

Jednoduše oloupané citrusy. Pomeranče a grapefruity půjdou snadněji oloupat, když je předtím asi na 3 minuty vložíte do mísy s vlažnou (rozhodně ne horkou!) vodou.

Dvě poznámky o zelených bylinkách. Čerstvé bylinky (petrželka, pažitka, rozmarýn) budou v jídle mnohem více vonět, když je nejprve krátce orestujete na trošce másla nebo pár kapkách olivového oleje. Takto upravené budou báječně chutnat i v zeleninových salátech. Sušené bylinky zase pokapejte olejem a nechte zhruba dvě minuty marinovat. Můžete je potom používat stejně jako čerstvě utržené.

Tvoje žena nějak moc kouří. Proč jí to nezakážeš? – Protože čím víc kouří, tím míň mluví ♦ Ujišťuji vás, že v penzionu Zátíší se budete cítit jako doma - To nemyslíte vážně. Já si chci odpočinout od domova ♦

Žena se ptá manžela: Jestlipak jsi mi něco vybral k Vánocům? - Ano miláčku. Celou vkladní knížku ♦ Proč se na tebe ten Dvořák mračí? - Na plovárně se topila nějaká žena, já jsem ji zachránil a ona to byla jeho žena ♦ Pracovat je radost, synu - Víím tati, ale nemohu se přece radovat osm hodin denně ♦ Proč sis ještě nezlepšil známku z matematiky? - Ale mami, vždyť jsi říkala, že podvádět se nemá ♦ Rozdíl mezi návštěvou a vizitací: Návštěva je, jako když přijíždí matka, a vizitace je, jako když přijíždí tchyně ♦ V tom salátě je slimák - Umývala jsi ho? - A nevíš, proč bych měla umývat slimáka?